

Miljøstyrelsen - Virksomheder
Antvorskov Allé 139C
4200 Slagelse

Att.: Annemarie Ellen Brix

Sendes pr. mail: mst@mst.dk

Sagsansvarlig
Pernille Aagaard Truelsen
Partner, advokat (H), ph.d.

Sagsbehandler
Asger Janfelt
Partner, advokat

Advokatpartnerselskabet Energi & Miljø
Borggade 1, 2. tv.
8000 Aarhus C

CVR-nr. 41460830

+45 86 18 00 60
+45 25 29 08 43

aj@eom.dk
www.eom.dk

Sagsnr. 16684

8. maj 2026

Miljøstyrelsens udkast til afgørelse om revurdering af Industrial Water Solutions A/S' miljøgodkendelser mv., styrelsens j.nr. 2023-84672

På vegne af Foreningen Rent Havmiljø Nu (foreningen) og med henvisning til Miljøstyrelsens høringsbrev af 27. marts 2026 sender jeg hermed vores bemærkninger til Miljøstyrelsens udkast til afgørelse om revurdering om revurdering af Industrial Water Solutions A/S' (IWS) miljøgodkendelser og påbud.

Bemærkningerne er udarbejdet i samarbejde med professor emerita, dr.jur. & jur.dr. (h.c.) Ellen Margrethe Basse.

Bemærkningerne relaterer sig til den udledning af spildevand, som Miljøstyrelsen i afgørelsesudkastet vil tillade IWS at foretage til "kystvandområde 206, Smålandsfarvandet, åbne del" (herefter vandområde ID#206). Vandområdet skal ifølge miljømålsbekendtgørelsen¹ have god økologisk tilstand henholdsvis god kemisk tilstand senest den 22. december 2027.

1. Indledende konstatering af de retlige forpligtelser, der skal lægges til grund, herunder ift. BAT-konklusioner

Det fremgår af udkastet, at den økologiske tilstand af vandområde ID#206 er "ringe økologisk tilstand", og at den kemiske tilstand er "ikke-god".

¹ Bekendtgørelse nr. 1670 af 8. december 2025 om miljømål for overfladevandområder og grundvandsforekomster) (<https://www.retsinformation.dk/eli/lt/2025/1670>).

Når en recipient er i en sådan tilstand, skal det bedømmelsesgrundlag, der ligger til grund for udkastet til revurdering, i forhold til anvendelsen af blandingszoner og de vilkår, der indføres m.v., kunne leve op til strenge krav. Den kritik, som vi rejser i dette høringssvar, er derfor baseret på de krav, der følger af:

- miljøbeskyttelseslovens kapitel 5 og den i medfør af loven udstedte godkendelsesbekendtgørelse, de af Kommissionen offentliggjorte relevante BAT-konklusioner, udledningsbekendtgørelsen og habitatbekendtgørelsen,
- de gældende regler i vandplanlægningsloven og de i medfør af denne lov udstedte bekendtgørelser: miljømålsfastsættelsesbekendtgørelsen, miljømålsbekendtgørelsen, indsatsbekendtgørelsen og analysekvalitetsbekendtgørelsen.

Vandrammedirektivet² og vandkvalitetskravdirektivet,³ der er et datterdirektiv til vandrammedirektivet, er centralt ved vurdering af styrelsens udkast til afgørelse, idet overholdelsen af direktiverne bidrager til at sikre, at der opnås en "god kemisk tilstand" i det relevante vandområde ID#206. Opregningen af de prioriterede stoffer, der henvises til i vandrammedirektivets bilag V, og som er centrale i udkastet til revurdering, fremgår af vandkvalitetskravdirektivets bilag I, del A "Liste over prioriterede stoffer inden for vandpolitikken", som senest ændret i 2013. Det er den samme liste af prioriterede stoffer, der henvises til i vandkvalitetskravdirektivets artikel 4 om anvendelse af blandingszoner. Listen findes i miljømålsfastsættelsesbekendtgørelsens⁴ bilag 2, tabel 5.

IE-direktivet⁵ indgår i et samspil med vandrammedirektivet og vandkvalitetskravdirektivet – herunder ved myndighedernes stillingtagen til blandingszoner. De vilkår – herunder BAT-AELs⁷ – der er fastslået i BAT-konklusioner, som revurdering af IWS er omfattet af, skal respekteres som retligt bindende.

Det er Miljøstyrelsen, der som relevant national myndighed i forbindelse med revurderingsafgørelsen er forpligtet til at efterprøve, om de opstillede betingelser er opfyldt, før styrelsen træffer en konkret afgørelse. Der er tale om følgende betingelser, der er fastslået af EU-Domstolen i sag C-346/16 *Scharze Sulm*.⁶ Domstolen fandt, er: for det første skal myndigheden have foretaget alle praktisk gennemførlige skridt for at mindske den skadelige indvirkning på det berørte vandområde (præmis 77). For det andet skal begrundelsen for projektet være

² Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2000/60/EF af 23. oktober 2000 om fastlæggelse af en ramme for Fællesskabets vandpolitiske foranstaltninger (vandrammedirektivet) (<https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/HTML/?uri=CELEX:32000L0060>).

³ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/105/EF af 16. december 2008 om miljøkvalitetskrav inden for vandpolitikken, som ændret ved direktiv 2013/39/EU. Ændringsdirektivet indeholder en opdateret liste af de prioriterede stoffer og visse andre forurenende stoffer, der indgår i direktivets bilag I, del A.

⁴ Bekendtgørelse nr. 1668 af 8. december 2025 om fastlæggelse af miljømål for vandløb, søer, overgangsvande, kystvande og grundvand) (<https://www.retsinformation.dk/eli/ta/2025/1668>).

⁵ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2019/75/EU om industrielle emissioner.

⁶ Scharze Sulm-dommen er tilgængelig her: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/da/TXT/?uri=CELEX:62014CJ0346>

baseret på en detaljeret og specifik videnskabelig analyse af projektet, der skal være angivet i vandområdeplanen (præmis 68 og præmis 78-80). For det tredje skal beslutningen for den pågældende fravigelse være begrundet i væsentlige samfundsinteresser, der er knyttet til virkeliggørelsen af de mål, der er anført i direktivs artikel 4, stk. 1. Og for det fjerde skal skadevirkningerne af projektet være mindre end de nyttevirkninger for befolkningens sundhed, opretholdelsen af menneskers sikkerhed eller en bæredygtig udvikling, der vil være et resultat af gennemførelsen af projekt, (præmisserne 71-77). Efter vandrammedirektivets artikel 4, stk. 8, er der altid en pligt til, når der henvises til undtagelsessituationer som begrundelse for en fravigelse fra forpligtelsen til at forebygge forringelse af tilstanden, at sørge for, at undtagelserne ikke udelukker eller forhindrer opfyldelsen af miljømålene i andre vandforekomster, samt at der ikke handles i strid med andre direktiver. Der henvises her endvidere til de i Kommissionens "Guidance Document No. 36. Exemptions to the Environmental Objectives according to Article 4(7). New modifications to the physical characteristics of surface water bodies, alterations to the level of groundwater, or new sustainable human development activities"⁷ opstillede betingelser, hvor de BAT-krav, der indgår i BAT-konklusioner, er blandt de krav, der skal indgå i vurderingen af, om "misligholdelsesreglen" i vandrammedirektivets artikel 4, stk. 7, kan anvendes som grundlag for ikke at opfylde de for et vandområde opstillede miljømål.

De ovenfor nævnte danske regler skal anvendes i overensstemmelse med de EU-direktiver, som de gennemfører, ligesom EU-Domstolens fortolkning af reglerne, Kommissionens tekniske retningslinjer og Miljø- og Fødevarerklagenævnets principielle afgørelser skal respekteres.

1.1. Miljøstyrelsen oplysninger om BAT-konklusioner i udkastet til revurderingsafgørelse

Miljøstyrelsen forudsætter i udkastet til afgørelse, afsnit 4.1.1, at BAT-konklusionerne skal gennemføres inden for en tidsfrist på 8-10 år, idet styrelsen fastslår:

Revurdering påbegyndes hvis EU-kommissionen har offentliggjort en BAT-konklusion i EU-tidende, der vedrører virksomhedens hovedlistepunkt eller revurdering påbegyndes senest i 8-10 år efter meddelelsetidspunktet.

Dette er udtryk for en misforståelse af reglerne, jf. nedenfor i afsnit 1.2. om de to retligt bindende BAT-konklusioner, der skulle have været indføjet som vilkår i IWS's godkendelse for flere år siden.

Miljøstyrelsen synes desuden herved at have overset, at der er forskel på BREF og BAT-konklusioner, idet BREF ikke er retligt bindende, før de indgår i en BAT-

⁷ Retningslinjerne er tilgængelige her: https://circabc.europa.eu/sd/a/e0352ec3-9f3b-4d91-bdbb-939185be3e89/cis_guidance_article_4_7_final.pdf. BAT-kravene fremgår af retningslinjerne på side 52 f.

konklusion. Se i øvrigt om forskellen, der fremgår af Miljø- og Fødevareklagenævnets hjemvisningsafgørelse af 14. december 2021 (sagsnr. 18/05348) vedrørende affaldsvirksomhed i Frederikshavn Kommune.⁸ Det bemærkes, at klagenævnet vælger en bred anvendelse af de retligt bindende BAT-konklusioner.

Der er to BAT-konklusioner, som Miljøstyrelsen skal sikre, at IWS overholder i medfør af IE-direktivet som gennemført i godkendelsesbekendtgørelsens § 46, stk. 4. Disse omfatter:

- Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2018/1147 af 17. august 2018 om fastsættelse af BAT-konklusioner iht. IE-direktivet fsva. affaldsbehandling,⁹ og
- Kommissionens gennemførelsesafgørelse (EU) 2016/902 af 30. maj 2016 om fastlæggelse af BAT-konklusioner iht. IE-direktivet i forbindelse med spildevands- og luftrensning og styringssystemer i den kemiske industri (CWW).¹⁰

I udkastet til revurderingsafgørelse henvises der flere steder til de nævnte BAT-konklusioner, uden at styrelsen herved forholder sig til den retlige binding, der allerede skulle være sikret.¹¹

Det oplyses bl.a. i udkastet på side 86, at det er Miljøstyrelsens opfattelse, at spildevandsbehandlingen på IWS ikke direkte er omfattet af eksisterende BAT-referencedokumenter (BREF), men at det dog vurderes, at spildevandsbehandlingen er sammenlignelig med de aktiviteter, som er reguleret via BREF'en for spildevands- og luftrensning og dertil hørende styringssystemer i den kemiske industri (CWW) og BREF'en for affaldsbehandling (WT).

Det oplyses i udkastet til revurderingsafgørelse på side 86, at der er taget udgangspunkt i de BAT-AEL-intervaller, som fremgår af de to BREF'er, som indikation for, om de fastsatte niveauer for udledning af stoffer fra IWS er inden for, hvad der for andre lignende industrier vurderes som værende acceptable i forhold til BAT. Her må vi fremhæve, at

⁸ Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse er tilgængelig her: <https://mfkn.naevnenes-hus.dk/soeg?s=%2018%2F05348>.

⁹ BAT-konklusionen for affald er tilgængelig her: <https://mst.dk/erhverv/groen-produktion-og-affald/industri/batbref/liste-over-alle-bref-dokumenter/affaldsbehandling>.

¹⁰ BAT-konklusionen fra 2016, som Miljøstyrelsen bl.a. henviser til i udkastet til revurderingsafgørelse på side 87, er tilgængelig her: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/DA/TXT/PDF/?uri=CELEX:32016D0902>.

¹¹ Der kan herved henvises til udkastet bl.a. på side 9 (vedrørende vilkår A5), side 30 (vedrørende vilkår F22), og i begrundelserne for de indføjede vilkår: side 37, side 48, side 50 ff. side 56 ff, side 63 ff, side 80 ff. og side 89 ff.

- der ikke i udkastet er redegjort for, hvorfor IWS antages ikke direkte at være omfattet af de to BAT-konklusioner, selvom styrelsen i andre sammenhænge har tilkendegivet noget andet,¹² og
- det ikke er tilstrækkeligt – som styrelsen forudsætter – at anvende BAT-AEL-intervaller som indikatorer, da de som en integreret del af BAT-konklusionerne er retligt bindende.

1.2. De gældende regler om BAT-konklusioner, herunder som også forklaret på styrelsens hjemmeside

Det følger af godkendelsesbekendtgørelsens § 46, stk. 4, at BAT-konklusioner skal gennemføres og indgå som bindende i IE-anlægs miljøgodkendelser/revurderingsafgørelser, senest 4 år efter, at de er offentliggjort i EU-Tidende. Bestemmelsen er en gennemførelse af IE-direktivets krav. Direktivet fastslår i artikel 21, stk. 3, sammenholdt med artikel 15, stk. 2 og 4, samt artikel 18, at myndigheden (konkret Miljøstyrelsen) skal sikre:

- at alle godkendelsesvilkår, der gælder for det berørte IE-anlæg, skal revurderes og om nødvendigt ajourføres for at sikre overholdelsen af direktivet, navnlig de krav, der gælder vedrørende respekt for miljøkvalitetsnormer (herunder de i vandkvalitetskravdirektivet fastlagte kvalitetsnormer til prioriterede stoffer og nationalt specifikke stoffer) og overholdelsen af emissionsgrænseværdier, der som udgangspunkt skal formuleres ud fra BAT-AELs,
- at anlæggene skal overholde sådanne godkendelsesvilkår senest 4 år efter offentliggørelsen i EU-Tidende.

Miljøstyrelsen oplyser selv om den retligt bindende 4-årsfrist for gennemførelsen af BAT-konklusionen for affald på sin hjemmeside.¹³

Vi henviser også til det, som Miljøstyrelsen mere generelt oplyser om forpligtelserne i forhold til gennemførelsen af BAT-konklusioner i godkendelsesvejledningen.¹⁴

De to ovenfor nævnte BAT-konklusioner skulle i forholdt til CWW have været formuleret som gældende vilkår for IWS senest den 30. maj 2020, og i forhold til de BAT-konklusioner, der gælder for affaldsbehandlingsanlæg (WT), skulle de have været gældende for IWS fra den 17. august 2022. Som det fremgår nedenfor, er forpligtelserne ikke respekteret i Miljøstyrelsens udkast til revurderingsafgørelse.

¹² Af det dokument, som Niras har udarbejdet med titlen "Myndighedsrådgivning – Miljøstyrelsens Virksomheder af 19. december 2025 fremgår det, at det er Miljøstyrelsen antagelse, at BAT-konklusionen for affaldsbehandling (WT) skal finde anvendelse ved revurdering af IWS's miljøgodkendelse.

¹³ <https://mst.dk/erhverv/groen-produktion-og-affald/industri/batbref/liste-over-alle-bref-dokumenter/affaldsbehandling>

¹⁴ <https://miljogodkendelsesvejledningen.dk/myndigheder/4-revurdering-af-godkendelse/43-afgoerelse/431-afgoerelse-bilag-1-virksomheder>

2. Mangler i Miljøstyrelsens bedømmelsesgrundlag

Det er overordnet vores vurdering, at det bedømmelsesgrundlag, der indgår i udkastet til revurdering, ikke er tilstrækkeligt.

2.1. Grundlaget for Natura 2000-vurderingen

Vandrammedirektivet foreskriver, at habitatdirektivet og fuglebeskyttelsesdirektivet skal indgå i den vurdering, der foretages af de kvalitetskrav, der skal sikres beskyttet ved stillingtagen til konkrete projekter. Beskyttelsen af Natura 2000-områdernes bevaringsstatus skal sikres i overensstemmelse med vandrammedirektivets artikel 4, stk. 1, litra c) samt artikel 6, der fastslår forpligtelserne med henvisning til de "beskyttede områder", der er opregnet i direktivets bilag VI. Fuglebeskyttelsesdirektivet er angivet i bilag IV under litra ii) og habitatdirektivet er angivet under litra x). Efter vandrammedirektivet skal den afgørelse, som Miljøstyrelsen træffer om revurdering af IWS's miljøgodkendelse, sikre, at habitatdirektivets krav respekteres.

I udkastet til revurderingsafgørelsen på side 35 oplyses det, at området, hvor IWS er lokaliseret, er omkranset af Natura 2000-område nr. 162 Skælskør Fjord og havet og kysten mellem Agersø og Glænø. Det oplyses endvidere, at udledningen fra IWS sker ca. 860 meter fra den nærmeste grænse til område nr. 162

Herefter oplyses det, at den miljøgodkendelse, der blev meddelt af Slagelse Kommune i 2008, indeholdt en vurdering af påvirkningen af de nærliggende naturområder, der blev stadfæstet den 12. juni 2013 af Natur- og Miljøklagenævnet.

Det forudsættes i det, der står i udkastet om relevansen af Natur- og Miljøklagenævnets afgørelse fra 2013, at der ikke i tiden forud for revurderingen i 2026 er foretaget ændringer i projektet, der i sig selv kan begrunde et krav om en ny habitatvurdering. Denne forudsætning *er efter vores opfattelse ikke holdbar*, idet der er udstedt en række tillægsgodkendelser af Slagelse Kommune siden den afgørelse, som klagenævnet tog stilling til i 2013.

De mange ændringer, der er foretaget, opregnes i udkastet til revurderingsafgørelse på side 7. Der er tale om følgende:

- Tillægsgodkendelse af 25. februar 2011 til etablering af 4 holdetanke.
- Tillægsgodkendelse af 8. august 2012 til anvendelse af eksisterende tanke.
- Afgørelse af 10. april 2013 om ikke-godkendelsespligt for ny tankgård.
- Tillægsgodkendelse af 7. juni 2013 til etablering af 1 holdetank.
- Afgørelse af 10. april 2013 om ikke-godkendelsespligt for ny tankgård.
- Tillægsgodkendelse af 7. juni 2013 til etablering af 1 holdetank.
- Tillægsgodkendelse af 25. september 2014 til nyt procesanlæg.

- Afgørelse af 9. juni 2016 om ikke godkendelsespligt ved etablering af fosforsyretank.
- Tillægsgodkendelse af 13. juni 2017 til 4 holdetanke og blæsehus.
- Tillægsgodkendelse af 30. april 2018 til afgørelse om nyt listepunkt.
- Afgørelse af 30. januar 2020 om ikke godkendelsespligt for behandling af slopolie.
- Afgørelse af 15. januar 2021 om ikke godkendelsespligt af ny læsseplads.
- Afgørelse af 30. juni 2021 om ikke godkendelsespligt til udskiftning af tank og etablering ny aflæsseplads.
- Afgørelse af 18. august 2021 om ikke godkendelsespligt for plasttank til jern-klorid med syre.
- Afgørelse af 21. juli 2025 om ikke-godkendelsespligt for modtagelse af genbrugspladsvand.

Argumentationen i udkastet er langt fra overbevisende. Som det blev fremhævet af EU-Domstolens i sag C-278/21 *Aqua-Pri*, er det forudsat, at den habitatvurdering, der skal kunne påberåbes som grundlag for, at der ikke er tale om et nyt projekt, er blevet foretaget af et projekt, der er uændret, dvs. identisk med det, som revurderes. Det er langt fra tilfældet i relation til IWS, der er blevet ændret afgørende, siden Natur- og Miljøklagenævnet stadfæstede den godkendelse, der blev meddelt i 2008.

I udkastet til revurdering forudsætter Miljøstyrelsen som nævnt fejlagtigt, at det kun er revurderingen som sådan, der vil kunne have betydning for, om der skal foretages en vurdering efter habitatdirektivets artikel 6, stk. 3 (og habitatbekendtgørelsen) af den påvirkning, som revurderingen af IWS indebærer for de omgivende Natura 2000-områder. Derfor vurderer styrelsen kun, om anvendelsen af blandingszoner i sig selv vil kunne karakteriseres som et projekt efter habitatdirektivets artikel 6, stk. 3.

Styrelsens argumentation, der har til formål at fastslå, at anvendelsen af blandingszoner ikke i sig selv udgør et projekt, er baseret på en fremhævelse af, 1) at blandingszonerne ikke når ud til Natura 2000-område nr. 162, og 2) at blandingszonerne er udpeget for at sikre, at den hidtidige udledning af stoffer ikke medfører uacceptable koncentrationer eller koncentrationsstigninger i væsentlige dele af et overfladevandområde. Det er imidlertid irrelevant allerede fordi, der er foretaget så mange ændringer af IWS's drift siden 2008-godkendelsen, at der skal foretages en konkret habitatvurdering af de konsekvenser hele revurderingen vil kunne have på de omgivende Natura 200-områder.

Den argumentation, som styrelsen anfører i udkastet på side 36 i relation til udledningen af kvælstof, er ligeledes irrelevant. Det kan tilføjes, at når det er styrelsens konklusion, at der ikke er behov for at stille yderligere krav til reduktionen af kvælstofudledningen, der tilvejebringes gennem bedre spildevandsrensning og i form af en skærpet markregulering, er dette langt fra at være en habitatvurdering, ligesom den skærpede markregulering ikke er præsenteret for

Folketinget endnu og derfor heller ikke er vedtaget. Som det fremgår nedenfor, indgår der ikke krav om en reduktion af kvælstofudledningen i styrelsens udkast.

I Miljøstyrelsens vurdering af NPO-påvirkningen indgår der endvidere flere Natura 2000-områder end dem, der indgår i vurderingen af de miljøfarlige stoffer, uden at det begrundes hvorfor.

Det er på den baggrund vores klare vurdering, at Miljøstyrelsen ikke kan undlade at foretage en habitatvurdering af den samlede påvirkning fra IWS, der vil kunne indtræde efter en vedtaget revurderingsafgørelse.

2.2. Vedrørende Miljøstyrelsens stillingtagen til rense- og fjernelseseffektivitet

I udkastet til vilkår E20 og E21 samt i begrundelsen for dokumentationen for rense- og fjernelseseffekten på side 69 pålægges IWS at udarbejde beregningsmetoder for rense- og fjernelseseffektiviteten af stoffer, der ikke nedbrydes m.v. Det fremgår i øvrigt af styrelsens udkast, at fortyndingen med grundvand ikke er i overensstemmelse med de BAT-krav, der skal respekteres, se herom nedenfor i afsnit 2.3. Derved accepterer styrelsen en meget betydelig usikkerhed med hensyn til den udledning, som revurderingsafgørelsen vil tillade.

Vi understreger på den baggrund, at udkastet ikke indeholder en tilstrækkelig vurdering og dokumentation af renseeffektivitet for de persistente stoffer PFAS og for en række af de øvrige stoffer, der er karakteriseret ved høj persistens og lav nedbrydelighed. De nævnte karakteristika ved stofferne begrundes, at der skal stilles særligt høje krav til dokumentation af renseeffektiviteten, før der kan siges at være grundlag for en vurdering af, om der er en risiko for, at der kan indtræde en forringelse i vandområde ID#206.

2.3. Vedrørende brug af indvundet grundvand af drikkevandskvalitet til fortynding

I Miljøstyrelsens udkast til revurderingsafgørelse forudsættes det, at det er muligt at bruge grundvand til fortynding af affaldsvandet. En sådan teknologi er imidlertid ikke omfattet af de gældende BAT-krav, hvilket styrelsen er bevidst om, jf. blandt andet nedenfor om vilkår E9 og vilkår E10. På trods af dette, indgår en sådan fortynding i de beregninger, der foretages.

Det oplyses i udkastet på side 59 som forklaring på de formulerede vilkår, at:

Tilsætning af rent vand/ferskvand for at sænke ledningsevnen, er ikke angivet som BAT-teknologi i hverken CWW-Brefen eller i WT-Brefen, men derimod at spildevandsstrømme med særlige egenskaber bør behandles særskilt.

Mængden af tilsat af vand for at sænke ledningsevnen udgør den største mængde af det processpildevand der tilføres den

biologiske rensning og er således ikke af underordnet betydning. Tilsætning af rent vand har en utilsigtet virkning i form af en fortynding af koncentrationerne i det udledte rensede processpildevand for stoffer, der ikke nedbrydes i det udledte rensede processpildevand for stoffer, der ikke nedbrydes i anlægget eller tilbageholdes 100% i slammet, som fx metaller og PFAS-stoffer.

Da tilsætning af rent vand herunder særlig grundvand og drikkevand ikke er nævnt som en BAT-teknologi og udgør 60% af det udledte spildevand, skal virksomheden arbejde imod at finde andre teknologier (også BAT-teknologier til sænkning af ledningsevnen der ikke nødvendigvis er nævnt i WT-Breffen og CWW.Breffen) til at omdanne eller fjerne skadelige salte inden spildevandet udledes med andet spildevand og tilføres slamanlæg for tilsætning af rent grundvand.

Vi skal her understrege, at de BAT-teknologier, der indgår i de to relevante BAT-konklusioner, som nævnt ovenfor er retligt bindende. Styrelsen kan derfor slet ikke acceptere en sådan anvendelse af grundvand og drikkevand til fortynding.

Det er aktuelt også tvivlsomt, om IWS overhovedet får mulighed for at modtage den forudsatte mængde grundvand, idet virksomheden aktuelt modtager grundvand gennem en indvindingstilladelse, der udløber den 12. august 2026. Situationen er aktuelt den, at IWS ejer hovedparten af vandforsyningsselskabet SVIS I/S, der har en indvindingstilladelse, der udløber den 12. august 2026. SVIS I/S har i gennemsnit indvundet 250.000 m³ vand de sidste 5 år, og det meste af vandet er leveret til IWS. Spørgsmålet om den fremtidige indvinding blev behandlet den 13. april 2026 i Slagelse Kommunes Klima- og Miljøudvalg. Det blev i den forbindelse oplyst, at SK Vand A/S havde indgået en aftale med SVIS om at overtage indvindingsretten. En levering af procesvand til IWS efter den 12. august 2026 forudsættes ifølge den indgåede aftale, at der opnås særlig godkendelse hertil, som imidlertid ikke forelå. Som en del af materialet, der indgik i politikerne behandling på udvalgsmødet af en eventuel fornyet indvindingsstilladelse til SVIS I/S indgik der et notat, der var udarbejdet af advokatfirmaet ACCURA, hvori det blev oplyst, at Slagelse Kommune efter vandforsyningslovens § 22, stk. 2, jf. §§ 1 og 2, vil være forpligtet til at give en fornyet tilladelse til SVIS I/S, idet advokaten dog nævnte, at det vil være muligt at inddrage kommunens vandindvindingsstrategi som begrundelse for et afslag. Advokaten nævner ikke, at Slagelse Kommune er forpligtet til at foretage en vurdering af, om der vil være en risiko for forringelse af grundvandets eller nærliggende overfladevand, hvis indvindingstilladelsen fornys, jf. indsatsbekendtgørelsens § 8, stk. 3, der gennemfører vandrammedirektivets artikel 4, stk. 1. Forpligtelsen for kommunen til at vurdere en sådan risiko – og til at meddele afslag, hvis en forringelse ikke kan udelukkes – fremgår af Miljø- og Fødevareklagenævnets praksis.¹⁵ Desuden fremgår af det materiale, der blev behandlet på udvalgsmødet,

¹⁵ Se som eksempel herpå Miljø- og Fødevareklagenævnets af 25. marts 2025, sagsnr.

at der ikke var påbegyndt forhandlinger om en alternativ leverance af teknisk-/sekundavand.

2.4. Vedrørende koncentrationen af NPO-stoffer i rensed processpildevand, overfladevand m.v.

Der stilles ikke nye krav til IWS om nedbringelse af NPO-belastningen i vandområde ID#206, idet der alene er opstillet et vilkår F18 om, at IWS senest 6 måneder efter, at virksomheden har modtaget revurderingsafgørelsen, skal fremsende en redegørelse for de tekniske økonomiske muligheder, der er for at leve op til de retligt bindende BAT-AEL. At kravene ikke skærpes, fremgår blandt andet af bilaget til udkastet, hvor det fastslås:

Udledningen af processpildevand omfatter tilladelse til udledning af maksimalt 23,5 ton N/år, hvilket svarer til 1% af statusbelastningen i Smålandsfarvandet, åbne del på 2.106,3 ton N/år. Reduktionen af tilladt årligt udledt kvælstof fra IWS bidrager ikke til kvælstofindsatsen i Smålandsfarvandet, åbne del, da kravet kun er baseret på, at anlægget over en længere årrække har præsteret bedre rensning end kravfastsat i godkendelsen i 2008, og de faktiske udledninger af kvælstof fra virksomheden forventes at indgå i vandområdeplanerne. Jf. ovenfor kræves der en teknisk økonomisk redegørelse for at nedbringe kvælstofsniveauet i udledningen fra virksomheden, så det nærmer sig den lave ende af BAT-AEL-intervallet for Total N jf. CWW-BREF'en.

For fosfor er den samlede statusbelastning 47,9 ton P/år og målbelastningen 46,8 ton P/år (VP3-II). Den gennemsnitlige årlige total P udledning i perioden 2020-2024 fra IWS svarer til 5% af både statusbelastningen og målbelastningen i VP3-II. Jævnfør Miljøgodkendelsen fra 2008 er udlederkravet sat til 2,25 mg/l, denne værdi fastholdes, da virksomheden har vist, at det er dette niveau som udledes. (min fremhævelser)

Det er ikke i overensstemmelse med de bindende BAT-AEL-intervallet for total N, der er fastlagt i BAT-konklusionen for CWW, at allerede er bestemmende i forhold til kvælstofudledningen. Det er heller ikke i overensstemmelse med, at vandområde ID#206, der er i en "ikke god økologisk tilstand" – blandt andet på grund af for høje koncentrationer af NPO – at der ikke stilles krav om reduktion af udledningen, idet den fortsatte udledning medvirker til, at der ikke i december 2027 er opnået en god økologisk tilstand.

20/08708), der er tilgængelig her: <https://mfkn.naevneneshus.dk/soeg?s=20%2F08708>. Klagenævnet ophævede den meddelte indvindingstilladelse, da kommunen ikke havde foretaget den påbudte vurdering af, om miljømålet for det nærliggende vandløb kunne opfyldes, ligesom der ikke var foretaget den foreskrevne vurdering af, om der var en risiko for, at der ville indtræde en forringelse.

2.5. Miljøstyrelsens stillingtagen til koncentrationen i udledningen af de prioriterede og nationalt specifikke stoffer

Miljøstyrelsens vurdering af den maksimale koncentration af de prioriterede stoffer og de nationalt specifikke stoffer, der må udledes fra IWS, skal foretages ud fra miljømålsfastsættelsesbekendtgørelsens retligt bindende miljøkvalitetskrav for overfladevand. Kravene er fastlagt *dels* på EU-niveau i forhold til de prioriterede stoffer i vandkvalitetskravdirektivet, *dels* nationalt i forhold til de nationale specifikke stoffer. Der er tale om følgende gennemførelse i dansk ret:

1. Gentagelse i miljømålsbekendtgørelsens bilag 2, tabel 5, del B, afsnit 3, af de minimumsmiljøkvalitetskrav i forhold til de 45 prioriterede stoffer, der fremgår af vandkvalitetskravdirektivets bilag 1A.
2. De minimumsmiljøkvalitetskrav for overfladevand og miljøkvalitetskrav for sediment og biota, der er fastsat som nationalt specifikke stoffer i bekendtgørelsens bilag 2, tabel 3, del B, afsnit 1, henholdsvis bilag 2, tabel 4, del B, afsnit 2.

I miljømålsfastsættelsesbekendtgørelsen indgår de definitioner, der skal lægges til grund ved stillingtagen til indholdet af prioriterede henholdsvis nationalt specifikke stoffer i det vand, der udledes til vandområde ID#206. Tilstanden i vandområde ID#206 er vurderet i forhold til såvel vand, biota og sediment. Definitionerne, der er fastlagt på EU-niveau i vandkvalitetskravdirektivets bilag A, er retligt bindende for Miljøstyrelsen. Det er tale om følgende kategorier af kvalitetskrav:

- generelt kvalitetskrav, der i bekendtgørelsens § 2, nr. 7 defineres som: *"Miljøkvalitetskravet udtrykt som årgennemsnit"*
- maksimumkoncentration, der i bekendtgørelsens § 2, nr. 8 defineres som *"Miljøkvalitetskravet udtrykt som højeste tilladte koncentration"*.

I 2025-vejledningen til udledningsbekendtgørelsen^{1b} anvendes de samme definitioner og sonddringer.

Overholdelsen af de bindende miljøkvalitetskrav til konkrete prioriterede stoffer og de nationalt udpegede specifikke stoffer skal indgå i vurderingen af, om der indtræder en forringelse. Der anvendes i den sammenhæng *"one out, all out-princippet"*, der indebærer, at hvis blot ét kvalitetskrav for et af de stoffer, der er opregnet i bekendtgørelsens bilag, er overskredet, kan Miljøstyrelsen ikke acceptere en tilførsel af spildevand, der vil forøge koncentrationen af stoffet i vandområde ID#206. Det samme gælder, hvis revurderingsafgørelsen indebærer en risiko for, at der ikke opnås en "god tilstand" i vandområde ID#206 senest i december 2027.¹⁷

^{1b} Vejledning nr. 9368 af 4. april 2025 til bekendtgørelse om krav til udledning af visse forurenende stoffer til overfladevand og havområder med ofte stillede spørgsmål (<https://www.retsinformation.dk/eli/retsinfo/2025/9368>).

¹⁷ Det fremgår af EU-Domstolens sag C-461/13 *Weser*, præmis 47, 48 og 50 samt C-535/18 *Land Nordrhein-Westfalen*, præmisserne 73-74 og 90.

Som led i vurderingen af, om der udledes prioriterede stoffer eller nationalt specifikke stoffer, der overskrider kvalitetskravene, skal der ses på, hvordan Miljøstyrelsen forudsætter, at der kan foretages en fortynding. Her vil vi henvise til det, der fremgår af Miljøstyrelsens udkast om rense- og fjernelseseffektivitet, der som nævnt ovenfor i afsnit 2.2. er præget af et vilkår om, at IWS først senere skal dokumentere, hvad der er teknisk-økonomisk muligt.

I bilaget til udkastet tabel 4.38 er der endvidere angivet miljøfarlige stoffer i IWS's spildevand, der overskrider de gældende kvalitetskrav.

Forbuddet mod at acceptere forringelser fremgår i dansk ret af udledningsbekendtgørelsens § 6 og indsatsbekendtgørelsens § 8, stk. 3. Forbuddet kan kun fraviges, *hvis* der enten kan opnås en dispensation, der er i overensstemmelse med vandrammedirektivets artikel 4, stk. 7,¹⁸ *eller* der lovligt kan anvendes blandingszoner.¹⁹ I udkastet til revurdering oplyses der på side 76f om de overskridelser af de gældende kvalitetskrav i IWS's spildevand, som begrundet udpegning af blandingszoner. Der er tale om en lang række af de i bekendtgørelsen opregnede stoffer.

2.6. Vedrørende styrelsens oplysninger om koncentration af stoffer i vandområde ID#206

I notat af 2. maj 2025, "Svar på bestilling med intern høring af Havnatur og Vandkemi angående overførsel af affald til nyttiggørelse hos Industrial Water Solutions, anmeldelse nr. BE 0001 013202", styrelsens Ref. rando, oplyses det, vedrørende udledningen af stoffer til vandområde "Smålandsfarvandet, åbne del" ID#206, at:

Der er overskridelser for de prioriterede stoffer benz(a)pyren, cadmium, kviksølv og nikkel og overskridelser for de nationalt specifikke stoffer arsen, chrom og PCB, sum i vandområdet.

Koncentrationen af prioriterede og nationalt specifikke stoffer i vandområde ID#206 utvivlsomt således for høj.

Af de nævnte stoffer, der allerede findes i for høje koncentrationer, forudsætter Miljøstyrelsen i udkastet til revurderingsafgørelse side 76, at der kan accepteres for høje koncentrationer også i IWS's spildevand.

I forhold til de prioriterede stoffer accepteres der således for høje koncentrationer af benz(a)pyren, bly, cadmium, kviksølv og nikkel, mens der i forhold til de

¹⁸ Som nævnt ovenfor i det indledende afsnit 1, hvor der henvises til Kommissionens Guidance Document No 36, indgår overholdelsen af BAT i de betingelser, der skal iagttages ved en anvendelse af misligholdelsesbestemmelsen i vandrammedirektivets artikel 4, stk. 7.

¹⁹ Se vedrørende anvendelse af blandingszoner nedenfor i afsnit 4.

nationalt specifikke stoffer accepteres for høje koncentrationer af arsen og chrom.²⁰

En sådan udledning vil være i strid med indsatsbekendtgørelsens § 8, stk. 3.

Side 87f oplyses det i udkastet til revurderingsafgørelsen med henvisning til vilkår F20, at det er Miljøstyrelsens vurdering, at udledningen af kviksølv fra IWS kan udgøre en ikke uvæsentlig kilde for tilførsel af kviksølv til vandområde ID#206. På trods heraf accepterer styrelsen, at de maksimumskvalitetskrav, der gælder for kviksølv, der er et meget problematiske metal, i vilkår F20 følgende:

IWS skal senest 6 måneder efter meddelelse af denne afgørelse indsende en teknisk økonomisk redegørelse for, at den maksimale koncentration af kviksølv i udledningen kan reduceres til 0,070 µg/l svarende til miljøkvalitetskravets maksimumkoncentration for kviksølv. Redegørelsen skal ligeledes.... Tiltagene skal ligeledes fremadrettet sikre, at den gennemsnitlige koncentration af kviksølv i udledningen reduceres til under 0,020 µg/l. (min indføjelse af prikker for manglende tekst i styrelsens vilkår. Det er også min understregning af tekst)

Vilkår F20 illustrerer, at Miljøstyrelsen også i forhold til udledning af kviksølv tillader overskridelser af kvalitetskrav.

Når det endvidere tages i betragtning, hvad der oplyses i styrelsens udkast til revurdering om den udledning, der aktuelt er accepteret ved den i 2008-meddelte miljøgodkendelse af RSG Nordic (nu IWS), er det nærliggende at konstatere, at det ikke kun er i forhold til de oplyste stoffer i styrelsens notat af 2. maj 2025, at der kan være tale om overskridelser af bindende miljøkvalitetskrav. Det oplyses blandt andet, i udkastet til revurderingsafgørelse side 39 og 70, at kommunen i 2008 har taget udgangspunkt i en initialfortynding (en tilgang, der ikke anvendes længere), og at udlederkravene, der er formuleret i godkendelsens vilkår, alene er baseret på *årgennemsnit*. Der er ikke i 2008-afgørelsen angivet krav til de maksimale koncentrationer, der skal kunne overholdes for enkeltmålinger. Det oplyses endvidere på side 39, at der var 40 stoffer, som efter analyseresultaterne i 2008 lå over detektionsgrænsen, hvilket begrundede, at der i 2008-godkendelsen blev stillet vilkår i forhold hertil. De 40 stoffer overskred de daværende miljøkvalitetskrav med mere end 70 gange. For de øvrige stoffer, hvor analyseresultaterne lå over detektionsgrænsen, men under 70 gange fortynding, blev der ikke stillet vilkår.

²⁰ Det skal med henvisning til afsnittet nedenfor om blandingszoner her understreges, dels at der slet ikke kan accepteres blandingszoner i forhold til nationalt specifikke stoffer, og at der ikke kan etableres blandingszoner i et vandområde, der allerede har for høje koncentrationer af det pågældende stof.

De nye krav til PFAS/PFOS, der er lagt op til i udkastet til revurdering, dokumenterer også en historisk belastning. Revurderingen indeholder således nye og væsentligt skærpede vilkår for modtagelse af spildevand, herunder specifikke grænseværdier for PFAS-stoffer, eksempelvis en maksimal koncentration for PFOS på 0,028 µg/l. Skærperne er efter vores opfattelse en klar indikation af, at Miljøstyrelsen anerkender, at PFAS-stoffer udgør en væsentlig miljørisiko, og at tidligere praksis har været utilstrækkelig. Den vurdering understøttes af dokumentation for, at der tidligere er modtaget spildevand med koncentrationer på op til 4200 ng/l, hvilket er mange gange højere end de nu fastsatte grænseværdier. Revurderingen forholder sig imidlertid ikke tilstrækkeligt til konsekvenserne af den historiske belastning, herunder i hvilken grad tidligere udledninger har bidraget til koncentrationer af de udledte stoffer i recipienten, der overstiger de gældende kvalitetskrav. Det udgør efter vores opfattelse en væsentlig mangel i bedømmelsesgrundlaget, idet en korrekt vurdering af fremtidige påvirkninger nødvendigvis må inddrage den i vandområde ID#206 akkumulerede belastning.

Det kan på grundlag af oplysningerne i udkastet konstateres, at der ikke er foretaget konkrete målinger i forbindelse med vurderingen af koncentrationen af de enkelte stoffer, der forekommer i vandområde ID#206. Der er i stedet tale om beregninger, som navnlig omfatter:

Beregninger baseret på fortynding: I bilag G redegøres der for den måde, styrelsen forudsætter, at der kan foretages beregninger af fortynding af det spildevand, der udledes, og den måde, som vandområde ID#206 påvirkes af det fortyndede spildevand på. Det oplyses bl.a. i tabel 4.4, at det er styrelsens antagelse, at der i hovedparten af tiden vil være tale om en fortynding af det udledte spildevand på mindst 588 gange ca. 350 m fra udledningspunktet. At kalkulere med en sådan voldsom fortynding forudsætter, at der ikke allerede er nogle af de relevante stoffer i vandområde ID#206. Med de oplysninger, der indgår i ovennævnte notat af 2. maj 2025 om overskridelser af kvalitetskravene for en række stoffer, og med det kendskab, der er beskrevet i udkastet til revurderingsafgørelse til den historiske udledning blandt andet fra IWS af de mange prioriterede og nationalt specifikke stoffer, må det konkluderes, at der er mange af de stoffer til stede i vandområde ID#206, som Miljøstyrelsen forudsætter udledt i koncentrationer, der overskrider de gældende kvalitetskrav. Det er på det grundlag vores vurdering, at det er klart uholdbart at forudsætte, at der vil kunne indtræde en sådan fortynding efter udledning i vandområde ID#206.

Beregninger baseret på naturlige baggrundskoncentration: Miljøstyrelsen beregner miljøkvalitetskrav/kriterier i forhold til de metaller, hvor det antages at være relevant, at de forekommer i vandområdet, jf. side 71 og bilag G, tabel 4.1. Det gælder eksempelvis stoffer, som ifølge Miljøstyrelsens eget notat af 2. maj 2025 allerede forekommer i koncentrationer, der overskrider de gældende kvalitetsstoffer, det vil sige arsen og kviksølv. Beregningerne er med henvisninger til bilag G baseret på "stedspecifikke miljøkvalitetskrav" med anvendelse af den naturlige baggrundskoncentration. I bilaget oplyses det, at tilføjelsen af naturlig

baggrundskoncentration kan gælde "både det generelle miljøkvalitetskrav og for maksimumkoncentrationen eller kun for en af disse". Da der er udledt sådanne stoffer fra IWS gennem mange år, og da der ifølge styrelsens notat af 2. maj 2025 er en overskridelse af kvalitetskravene, må stofferne slet ikke udledes til vandområde ID#206.

Estimering af forekommende koncentrationer af miljøfarlige stoffer i spildevandet, der omtales i udkastet på side 71f. Estimaterne er baseret på, den undersøgelse, som blev foretaget af WSP for Slagelse Kommune i 2022. Miljøstyrelsen fastslår i den forbindelse, at der ikke ses noget tydeligt mønster i de foretagne analyser. Styrelsen anvender derfor et gennemsnit af prøverne som estimat for de i forvejen forekommende koncentrationer, der er nærmere beskrevet i bilag G til udkastet.

Antagelser baseret på 2008-godkendelsens overensstemmelse med BAT-AEL. På side 89 i udkastet til revurderingsafgørelsen oplyses det, at det er Miljøstyrelsens opfattelse, at omfanget af de undersøgelser og principper, der ligger til grund for fastsættelse af de gældende kravværdier for spildevandets toksicitet i 2008-godkendelsen, kan betragtes som værende mindst på niveau med de principper og de krav, der i dag følger af BAT-konklusionernes BAT 4 for overvågning af toksicitet i spildevand fra CWW. Der redegøres ikke for, hvordan styrelsen er nået frem til den forudsætning. Forudsætningen giver heller ikke nogen mening, blandt andet fordi:

- kvalitetskravene til stofferne er blevet skærpet siden 2008, hvilket skete i 2013 med ændringen af vandkvalitetskravdirektivet,
- i 2008-godkendelsen er der fastlagt udlederkrav ud fra årsgennemsnit og ikke i forhold til maksimale koncentrationer for de enkelte stoffer, der skal kunne overholdes for enkeltmålinger, og
- i 2008-godkendelsen er der kun stillet vilkår for de 40 stoffer, der efter analyseresultaterne lå over detektionsgrænsen, og som overskred de daværende miljøkvalitetskrav med mere end 70 gange, men ikke for de øvrige stoffer.

Vi er af den opfattelse, at Miljøstyrelsen hermed accepterer en forureningspåvirkning, der vil komme fra IWS til vandområde ID#206, der er i strid med indsatsbekendtgørelsens § 8, stk. 3.

2.7. Vedrørende styrelsens vurdering af den kumulative effekt

Miljøstyrelsen beskriver i udkastet side 77 udlederkrav og beregning af den kumulative effekt af i forvejen forekommende koncentrationer, herunder den betydning, som styrelsen tillægger den kumulative effekt i vurderingen af blandingszoner efter FAQ 44 og FAQ 45. Der oplyses herom, at der i området er: 1) tre andre industriudledninger i umiddelbar nærhed til udledningspunktet, 2) udledning fra to renseanlæg, 3) råstofindvinding, klappladser, og 4) fire havneområder nær Skælskør (der henvises til figur 4.1, der er en del af bilaget).

Teksten i bilaget efter tabel 4.38 (bilaget indeholder ikke sidetal) under *"Ad 2 og 4. Påvirkning af "Smålandsfarvandet, åbne del"* omhandler stoffer, hvor de fremtidige udlederkrav, der formuleres i revurderingsafgørelsen til IWS, medfører, at udledningen har koncentrationer over et eller flere af stoffernes generelle kvalitetskrav eller maksimumkoncentration.

Miljøstyrelsen anfører i forhold til disse stoffer, at der er tale om 1) anvendelse af blandingszoner, 2) at det ifølge FAQ 54 ved beregningen af muligheden for udlægning af blandingszoner skal vurderes, hvad den kumulative påvirkning i umiddelbar nærhed af udledningen fra IWS vil være, 3) at det er Miljøstyrelsens vurdering, at der ikke er andre udledninger omkring udledningen fra IWS ud over IWS' eget bidrag til emissioner, og 4) at der derfor ikke skal beregnes på en kumulativ effekt.

Det fremgår imidlertid, hvad styrelsen støtter denne vurdering på.

I øvrigt er det ikke kun i forhold til udpegning af blandingszoner, at der skal foretages en vurdering af de kumulative påvirkninger af samtlige udledninger, klapning m.v. i et vandområde, hvortil der forudsættes meddelt en revurderingsafgørelse. En sådan vurdering skal foretages i alle sammenhænge, når der foretages en vurdering af, om der er en risiko for at der indtræder en forringelse af vandets tilstand.

Det er uklart, om de kumulative effekter af de øvrige påvirkninger, der beskrives blandt andet i bilag G til udkastet til revurdering, indgår i Miljøstyrelsens vurdering af, om der kan indtræde en forringelse og om anvendelse af blandingszoner i bedømmelsesgrundlaget.

2.8. Vedrørende risiko for en forringelse af tilstanden i vandområde ID#206

Vi er af den opfattelse, at udkastet til revurdering ikke lever op til den forudsatte dokumentation for, at en realisering af revurderingen vil være i overensstemmelse med vandrammedirektivets generelle forbud i artikel 4, stk. 1, litra a), som gennemført i dansk ret med indsatsbekendtgørelsens § 8, imod at træffe afgørelser, der vil kunne indebære en risiko for forringelse af tilstanden i vandområde ID#206, ligesom det ikke er dokumenteret med udkastet, at en udnyttelse af revurderingen ikke forhindrer, at der opnås en god tilstand i vandområdet senest ved udløbet af den 3. vandplanlægningsperiode.

"One out, all out-princippet" indebærer, at hvis blot ét kvalitetskrav for et af de stoffer, der er opregnet i miljømålsfastsættelsesbekendtgørelsens bilag, er overskredet, kan Miljøstyrelsen ikke acceptere en tilførsel af spildevand, der vil forøge koncentrationen i vandområde ID#206. Hvis realiseringen af projektet

indebærer en risiko for, at der ikke opnås en "god tilstand" for det relevante vandområde, skal projektet også afslås.²¹

Det er med det foreliggende udkast til revurderingsafgørelse, hvori der accepteres udledning af såvel prioriterede stoffer som nationalt specifikke stoffer, i koncentrationer, der overskrider de gældende miljøkvalitetskrav til vandområde ID#206, der i forvejen har for høje koncentrationer af flere af de samme stoffer, på ingen måde taget hensyn til forpligtelsen til at sikre en opfyldelse af de miljømål om god økologisk og god kemisk tilstand, der er fastlagt i miljømålsbekendtgørelsen for vandområde ID206. Det er i strid med den forpligtelse, der følger af vandrammedirektivets artikel 4 som gennemført i dansk ret ved indsatsbekendtgørelsens § 8 og udledningsbekendtgørelsens § 6.

2.9. Sammenfattende om forholdet til vandrammedirektivets artikel 4

Det kan efter vores opfattelse konkluderes, at udkastet tilsidesætter de grundlæggende principper, der er fastslået i vandrammedirektivets artikel 4 som fortolket af EU-Domstolen. Miljø- og Fødevareklagenævnet hjemviste miljøgodkendelsen af Miljøstyrelsens miljøgodkendelse af i Skærbækværket netop med henvisning til manglende iagttagelse af disse principper, idet nævnet fastslog:

Miljø- og Fødevareklagenævnet forstår vandrammedirektivet og EU-Domstolens dom i sag C-461/13, Weser, således, at en myndighed er forpligtet til at nægte at godkende et projekt, såfremt det kan medføre en forringelse af tilstanden for et vandområde. Efter nævnets opfattelse følger det endvidere af EU-Domstolens dom i sag C-535/18, Land Nordrhein-Westfalen, at en forringelse af tilstanden i forhold til forurenende stoffer skal forstås således, at når den relevante grænseværdi for et stof allerede er overskredet, er det afgørende, hvorvidt tilledningen forventes at medføre en stigning i koncentrationen af det pågældende stof. Nævnet forstår desuden dommen således, at når en relevant grænseværdi er overskredet i blot et enkelt overvågningspunkt, er der tale om en forringelse af tilstanden.

Derudover forstår Miljø- og Fødevareklagenævnet EU-Domstolens dom i sag C-525/20, Association France Nature Environnement, således, at en myndighed ikke har mulighed for, når den vurderer, om et projekt udgør en forringelse, ikke at tage hensyn til midlertidige kortsigtede virkninger, som er uden langsigtede konsekvenser, medmindre det er åbenbart, at sådanne virkninger efter deres art kun har en ringe indvirkning på tilstanden i det omhandlede vandområde, og at de

²

¹ EU-Domstolens sag C-461/13 Weser, præmis 47, 48 og 50 samt C-535/18 Land Nordrhein-Westfalen, præmisserne 73-74 og 90.

ikke kan medføre forringelse af vandområdet. Hvis myndigheden fastslår, at det kan medføre en sådan forringelse, kan projektet, selv om denne forringelse er af midlertidig karakter, kun godkendes, hvis betingelserne i direktivets undtagelsesbestemmelse i artikel 4, stk. 7, er opfyldt.

Med det foreliggende udkast til revurdering af IWS lægger Miljøstyrelsen op til en gentagelse af det, som styrelsen allerede har erfaret i Skærbæk-sagen.

3. De indføjede vilkår i afgørelsesudkastet

Indføjjelsen af vilkår i udkastet til revurdering skal dels kunne sikre, at IWS's drift bliver lovlig, dels at det er muligt for styrelsen som tilsynsmyndighed at kontrollere, at vilkårene overholdes. Samtidig gælder der forvaltningsretlige krav til vilkårsformuleringen, herunder at de skal leve op til bestemtthedskravet. I de følgende vil problematiske vilkår blive fremhævet i den rækkefølge, de indgår i udkastet.

3.1. Vilkårene om modtagekontrol af spildevand/flydende affald til behandling

De vilkår om modtagekontrol, der er indføjjet i udkastet, viser, at der indtil nu ikke har været tale om et tilstrækkeligt kontrolniveau. Det indebærer en væsentlig risiko for, at IWS har modtaget og behandlet spildevand med indhold af miljøfarlige stoffer, som ikke har været tilstrækkeligt identificeret eller reguleret. Revurderingen forholder sig ikke til konsekvenserne af den manglende kontrol i forhold til den nuværende miljøtilstand, hvilket er en væsentlig mangel i afgørelsesgrundlaget.

Vi skal endvidere fremhæve den følgende opsummering i udkastet side 14 om vilkårenes ikrafttræden, hvor det fremgår, at eksisterende leverandører først efter 1. januar 2027 skal leve op til de centrale dokumentationskrav, som skal medvirke til at sikre, at der ikke er risiko for indtrædelse af en forringelse af vandets tilstand i vandområde ID#206:

Nye krav til modtagekontrol (Vilkår C1, C2, C3, C4 C5, C6, C7, C8, C9, C11 og C12) gælder for eksisterende leverandører pr 1. januar 2027. Indtil da gælder vilkår i miljøgodkendelse af 2008, vilkår 59 og 61 hvad angår kontrol, registrering og afrapportering af modtaget af spildevand. For nye leverandører gælder vilkårene C1, C2, C3, C4 C5, C6, C7, C8, C9, C11 og C12 ved meddelelse af afgørelsen (min fremhævelse)

Den nævnte ikrafttrædelsesdato i forhold til eksisterende leverandører har også betydning i forhold til den stikprøvekontrol, som Miljøstyrelsen har mulighed for at udføre, jf. afslutningsvis under punkt D på side 15, hvor der henvises til vilkår C5, der som anført i forhold til eksisterende leverandører imidlertid først træder i kraft den 1. januar 2027:

Modtagelse af spildevand/flydende affald fra den pågældende affaldsproducent kan ikke genoptages, medmindre tilsynsmyndigheden har modtaget en fyldestgørende redegørelse for, at spildevand/flydende affald efterfølgende er i overensstemmelse med dokumentationen i vilkår C5 og er omfattet af virksomhedens miljøgodkendelse. (min fremhævelse)

3.2. Vilkårene om tilsætning af grundvand og vand fra regnvandsbassinet

Her skal vi især fremhæve, at Miljøstyrelsen retligt er forpligtet til at sikre, at IWS ikke må drives i strid med de retligt bindende BAT-teknologier. Som nævnt ovenfor, har det været en myndighedsforpligtelse efter de BAT-konklusioner, der omfatter IWS som et IE-anlæg, at sikre, at der indgår bindende vilkår, der overholdes af IWS senest 4 år efter konklusionernes offentliggørelse (konkret henholdsvis den 30. maj 2020 og 17. august 2022). Der er derfor ved accept af fortynding med grundvand/drikkevand tale om klart ulovlige vilkår, der er formuleret i E9 og E10, der ulovligt udsætter overholdelse af BAT-krav, idet gennemførelsen udsættes på ubestemt tid med formuleringen:

E9. *Anvendelse af grundvand skal løbende minimeres mest muligt, med henblik på, at tilsætning af grundvand skal ophøre og erstattes af BAT-teknologier til særskilt forrensning af saltholdigt spildevand/flydende affald*

E10. *Virksomheden skal senest den 1. juni 2027, have udarbejdet en teknik og økonomisk redegørelse for BAT-teknologi til særskilt forrensning af særskilt saltholdig spildevand/flydende affald, med henblik på at tilsætning af rent grundvand skal ophøre. Redegørelsen skal indeholde en plan for ændring af anlæg og skal sendes til tilsynsmyndigheden.*

De nævnte vilkår er både i strid med de miljøhensyn og de hensyn til konkurrencelighed inden for affaldsbehandlingsanlæg og kemisk virksomhed, der er fastlagt på EU-niveau. I øvrigt kan det tilføjes, at der – som der er redegjort for ovenfor – er en betydelig usikkerhed knyttet til den forudsætning, der er tale om i forhold til indvinding af grundvand, idet den gældende indvindingstilladelse udløber i 2026.

3.3. Vilkårene om dokumentation for renseeffektivitet og fjernelseseffektivitet

Vilkår E21, der er formuleret på side 19 i udkastet, giver virksomheden en frist frem til den 1. juli 2028 til at udarbejde en metode til beregning af rense- og fjernelseseffektivitet for metaller og svært nedbrydelige forbindelser som fx PFAS, som både viser resultatet af renseeffektiviteten i koncentration og kg stof.

Det fastslås i vilkåret, at beregningsmetoden skal kunne:

- inddrage effekten af tilsat grundvand (en teknologi, der ikke er i overensstemmelse med BAT-kravene!),
- koncentrationer i slam og udledt spildevand m.m., og
- inddrage problematiske nedbrydningsprodukter.

Først fra og med 1. januar 2029 skal virksomheden desuden beregne rense- og fjernelseseffektiviteten for metaller og svært nedbrydelige forbindelser.

Dette er efter vores opfattelse langt fra tilstrækkeligt til at sikre håndhævelse af de krav, der stilles til virksomhedens egenkontrol, og dermed forebygge forringelse af vandområde 206.

3.4. Vilklårene om krav til processpildevand

Miljøstyrelsens vilkår F5 angiver udledningskrav i afgørelsesudkastets tabel 2.2, hvorved der accepteres overskridelser af de miljøkvalitetskrav til de enkelte stoffer, der er opstillet i vandkvalitetskravdirektivets bilag 1A som gentaget i miljømålsfastsættelsesbekendtgørelse. Det gælder således for stofferne bly, cadmium, kviksølv, nikkel og benz(a)anthracen. Stofferne udledes til et vandområde, hvor der allerede er tale om for høje koncentrationer. Det fremgår af oplysningerne i udkastets tabel 3.2, at de nævnte stoffer forekommer i for høje koncentrationer, hvorfor vandet ikke er i "god kemisk tilstand". Dette indebærer efter vores opfattelse klart en forringelse af vandets tilstand i strid med vandrammedirektivets artikel 4, stk. 1, litra a) og indsatsbekendtgørelsens § 8, stk. 3.

Tabel 2.2. i vilkår F5 indebærer endvidere en accept af udledning af nationalt specifikke stoffer med koncentrationer, der er højere end de retligt bindende kvalitetskrav. Det gælder således for stofferne arsen og chrom, der ligeledes allerede forekommer i for høje koncentrationer i vandområde ID#206. Der kan herved henvises til det, der står i tabel 4.18 i udkastet til revurderingsafgørelse vedrørende i forvejen forekommende koncentrationer samt miljøkvalitetskrav, kvalitetskriterier eller PNEC-værdi for sediment for de relevante metaller. Samme fremgår blandt andet også af tabel 4.22, vedrørende miljøkvalitetskrav for sediment. Dette er i konflikt med forbuddet mod forringelse af vandets kvalitet, at der accepteres udledninger, der overskrider kvalitetskravene.

I øvrigt mangler der i udkastet til revurderingsafgørelse blandt andet vilkår til forebyggelse af forringelse som følge af koncentrationen af 'PCB, sum', hvor det af udkastets tabel 3.1 fremgår, at vandområde ID#206 allerede er ikke-god økologisk tilstand netop i forbindelse med PCB i biota.

3.5. Handlevilkår

I udkastet til revurderingsafgørelsen side 87 forklares de indføjede handlevilkår bl.a. med følgende:

Som beskrevet ovenfor, vurderer Miljøstyrelsen, at spildevandsbehandlingen er sammenlignelig med de aktiviteter, som er reguleret via BREF'en for spildevands- og luftrensning og dertil hørende styringssystemer i den kemiske industri (CWW) og BREF'en for affaldsbehandling (WT). For flere af parametrene ligger koncentrationerne i det rensede spildevand over de BAT-AEL intervaller, der er givet i de relevante BREF'er. Miljøstyrelsen vurderer derfor, at der skal stilles vilkår om, at virksomheden skal indsende teknisk-økonomisk redegørelser for hvordan koncentrationer af de relevante parametre i det rensede spildevand kan overholde hhv. maksimum BAT-AEL i henhold til WT-BREF'en og middel BAT-AEL i henhold til CWW BREF'en.

Miljøstyrelsen forudsætter reelt hermed, at overholdelsen af BAT-AEL er til forhandling. Det fastslås således i F16, F17 og F19, at IWS i de redegørelser, der skal indsendes om opfyldelsen af de retligt bindende maksimale udlederkrav for BAT-AEL-intervaller, skal redegøre for *"hvor langt det er muligt at komme ned for de enkelte parametre, og hvad det vil kræve teknisk og økonomisk"*.

BAT-AEL-intervaller fremgår af BAT-konklusioner, som er retligt bindende. Miljøstyrelsen kan derfor ikke blot tillade, at BAT-AEL-intervaller fraviges ud fra virksomhedens egne vurderinger af, hvad der for virksomheden er teknisk og økonomisk muligt.

Det oplyses også i udkastet, at det rensede spildevand ikke overholder BAT-AEL-intervaller for flere stoffer, hvorfor der i udkastets vilkår F18 opstilles vilkår om, at der skal indsendes teknisk-økonomisk redegørelse for, at det rensede spildevand vil kunne overholde BAT-AEL-intervaller. Oplysningerne, der modtages fra IWS, forudsættes anvendt til senere at fastsætte vilkår om nedbringelse af koncentrationen af de pågældende stoffer. Der er imidlertid tale om retligt bindende BAT-konklusioner, der blev offentliggjort i 2016 henholdsvis i 2018, og som derfor allerede skulle have været overholdt af IWS henholdsvis i maj 2020 og august 2022.

Miljøstyrelsen er også meget fleksibel i forhold til formuleringen af IWS's forpligtelse til overholdelse af de opstillede krav i forhold til blandingszoner, idet IWS i vilkår F21 (udkastet side 30) alene pålægges *"hvert 8. år – og første gang i 2034 –"* inden den 1. februar at indsende en skriftlig redegørelse til tilsynsmyndigheden for, hvilke foranstaltninger IWS *"vil sætte i værk"* med henblik på at mindske udstrækningen af de udpegede blandingszoner. Redegørelsen skal efter vilkåret ud over den tekniske del indeholde en økonomisk redegørelse for de mulige tiltag samt tidsplan for gennemførelse. Det tilføjes, at vilkår 19 i en vis udstrækning kan erstatte vilkår 21 for de stoffer, der er omfattet af vilkår 19.

Vi er af den opfattelse, at vilkår F21 er i strid med vandrammedirektivets artikel 4 og vandkvalitetskravdirektivets artikel 4. Som der redegøres for nedenfor i afsnit 4, skal blandingszoner bringes til ophør senest med udløbet af den 3.

vandplanlægningsperiode i december 2027, medmindre der kan dokumenteres at foreligge en situation omfattet af vandrammedirektivets artikel 4, stk. 7. Der er redegjort for forståelsen af artikel 4, stk. 7, ovenfor i forbindelse med beskrivelsen af de relevante retsgrundlag, herunder med henvisning til den betydning, som overholdelsen af BAT tillægges.

4. Udkastets bestemmelser om anvendelse af blandingszoner

Den danske gennemførelse af vandkvalitetskravdirektivets regler om blandingszoner fremgår af udledningsteknisk bekendtgørelsens § 8. Vandkvalitetskravdirektivets regler om blandingszoner skal betragtes som udtryk for en udtømmende stillingtagen til, hvornår der med anvendelse af udledningsteknisk bekendtgørelsen kan etableres sådanne zoner. Derfor redegøres der her indledningsvis for de EU-regler, der skal respekteres ved Miljøstyrelsens revurdering.

4.1. Vandkvalitetskravdirektivets regler om blandingszoner som fortolket af EU-Kommissionen

Vandkvalitetsdirektivets artikel 4 fastlægger betingelserne – herunder begrænsningerne – for anvendelse af blandingszoner i situationer, hvor direktivets miljøkvalitetskrav i forhold til prioriterede stoffer fraviges i forbindelse med accept af udledninger direkte til recipienten inden for de rammer, der fremgår af direktivet samt vandrammedirektivet.

Betingelserne for anvendelse af blandingszoner – herunder betingelserne for at anvende den såkaldte ”trinvis tilgang” – er nærmere beskrevet i EU-Kommissionens tekniske retningslinjer,²² mens der i Kommissionens ”*Guidelines for the identification of Mixing Zones under the EQS Directive (2008/105/EC)*” er taget stilling til konkrete spørgsmål, herunder om der kan anvendes blandingszoner, når der er tale om udledning til recipienter, hvor miljøkvalitetskravene allerede er overskredet. Kommissionen oplyser, at:

- blandingszonen ikke må påvirke resten af vandområdets opfyldelse af kravene,
- der skal indgå beskrivelser i vandområdeplanerne om anvendelsen af blandingszoner,
- blandingszoner er kun relevant i forhold til de stoffer, der er udpeget i bilag 1A ,
- blandingszonen skal afgrænses i ”umiddelbar nærhed” af udledningspunktet,
- blandingszoner skal være afpasset efter koncentrationerne af forurenende stoffer ved udledningspunktet,

²² Kommissionens ”*Tekniske Retningslinjer for udpegning af blandingszoner i henhold til art. 4, stk. 4 i direktiv 2008/105/EF*”, af 22. december 2019, K(2010) 9369 endelig.

- der skal formuleres vilkår om en strengere emissionskontrol og strengere BAT-krav, end det, der normalt er tale om (som led i opnåelse af den forudsatte reduktion af blandingszonen),
- forsigtighedsprincippet skal iagttages,
- der skal i den afgørelse, der træffes, angives passende sted for overvågningspunkter, og
- hvis ikke målene kan opfyldes i 2027, skal det kunne dokumenteres, at betingelser i vandrammedirektivets artikel 4, stk. 7 er opfyldt.

Vandområder, hvor der allerede er for høje koncentrationer af prioriterede stoffer

Det skal ifølge Kommissionens fortolkningsbidrag antages, at det ikke er muligt at udpege blandingszoner i en situation, hvor der allerede er for høje koncentrationer af de stoffer, der forudsættes udledt fra virksomheden. Denne fortolkning fremgår af Kommissionens vejledende svar i *"Technical Background Document on Identification of Mixing Zones"*, side 4:

2) What should Member States do if there is already an exceedance of the EQS in the receiving water body?

This is a consenting policy issue rather than a mixing zone question and while it is recognised as a real problem it should be dealt with under the River Basin Management Planning process directly. In plain terms this means that in circumstances where the upstream quality exceeds the EQS just upstream of the point of discharge a fundamental review of all permits above this point may be required.

Som det fremgår af det citerede, kan der ikke i en situation, hvor der allerede er for høje koncentrationer i recipienten, anvendes blandingszoner.

Vandområder, hvor der er koncentrationer af prioriterede stoffer, der ligger tæt på kvalitetskravene

I Kommissionens *Tekniske retningslinjer for udpegning af blandingszoner i henhold til art. 4, stk. 4, i direktiv 2008/105/EF*, fastslås det endvidere – i afsnittet om den betydning, som "indvirkningens intensitet" skal tillægges ved stillingen til blandingszoner – at:

Omfanget af overskridelsen af MKK for en given belastning bliver betydeligt højere, hvis de omgivende koncentrationer ligger tæt på MKK, end hvis de omgivende koncentrationer er meget lave. Der skal derfor i forbindelse udpegningen af en blandingszone tages hensyn med henblik på at sikre, at dette ikke forhindrer vandområdet som helhed i at blive klassificeret inden for målet om en god tilstand.

Vandområder med eller i nærheden af Natura 2000-områder

Det fastslås i Kommissionens *"Tekniske retningslinjer for udpegning af blandingszoner i henhold til art. 4, stk. 4, i direktiv 2008/105/EF"*, at udpegning af

blandingszoner kun kan foretages, hvor udpegningen foretages med respekt for den i habitatdirektivet foreskrevne beskyttelse af Natura 2000-områdets bevaringsmålsætning. Denne fortolkning af vandkvalitetskravdirektivets artikel 4 er en konsekvens af, at direktivet er et datterdirektiv til vandrammedirektivet, der fastslår, at de skærpede regler i forhold til "beskyttede områder", der er optaget på direktivets bilag VI, skal respekteres som et supplement til de gældende klassificeringer og miljømål. Det fastslås i retningslinjerne side 9, at:

Den kompetente myndighed skal være tilfreds med, at de pågældende mål i vandrammedirektivet for vandområder som fastsat i vandområdeplanen vil blive nået i forbindelse med fastsættelsen af accepten af blandingszonernes udstrækning. Dette omfatter specielt hensyn til mulige indvirkninger på beskyttede eller følsomme områder [...] I forbindelse med bedømmelsen af, om en blandingszone er acceptabel eller ej, kan en række andre faktorer være afgørende – såsom eksistensen af beskyttede eller følsomme områder.

Det fremgår ligeledes af de tekniske retningslinjer (i afsnit om de "nøglespørgsmål", der skal iagttages af den myndighed, der konkret udpeger blandingszoner), at der skal tages et særligt hensyn til de beskyttede og følsomme områder.

4.2. Oplysninger om blandingszoner i udkastet til revurderingsafgørelse

Som det fremgår ovenfor, er det efter vandkvalitetskravdirektivet ikke muligt at udlægge blandingszoner i forhold til stoffer, der allerede forekommer i for høje koncentrationer. Blandingszoner kan endvidere ikke anvendes i forhold til nationalt specifikke stoffer. Der kan herved igen henvises til Miljø- og Fødevareklagenævnets hjemvisningsafgørelse af 11. juni 2024 (sagsnr. 24/11139) vedrørende spildevandsudledning fra Skærbækværket,²³ hvor nævnet fastslår:

I forhold til klagen over blandingszonen for zink bemærker Miljø- og Fødevareklagenævnet, at nævnet med henvisning til den 32. betragtning i præamblen til direktivet om miljøkvalitetskrav samt direktivets artikel 1 forstår direktivet således, at det alene indebærer en regulering af prioriterede og visse andre forurenende stoffer, som er opført i direktivets bilag I, del A. Nævnet forstår endvidere anvendelsesområdet for bestemmelserne om blandingszoner i direktivets artikel 4 således, at bestemmelserne alene stiller krav i forhold til de prioriterede stoffer og visse andre forurenende stoffer, som er direktivets genstand. Dette følger desuden af direktivets artikel 4, stk. 1, hvor det udtrykkeligt fremgår, at bestemmelsen er rettet mod de i bilag I, del A, anførte stoffer, hvor koncentrationerne af et eller flere af de anførte forurenende stoffer kan

²³Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse i Skærbæk-sagen er tilgængelig her: <https://mfkn.naevneneshus.dk/soeg?s=24%2F11139%20>.

overskride de relevante miljøkvalitetskrav inden for blandingszoner. Efter nævnets opfattelse finder bestemmelserne derfor ikke anvendelse på andre forurenende stoffer, der ikke fremgår af direktivets bilag I, del A.

I udkastet til revurderingsafgørelse forudsætter Miljøstyrelsen blandt andet på side 76f, at der kan anvendes blandingszoner i vandområde ID#206 både i forhold til nationale specifikke stoffer og EU's prioriterede stoffer, herunder stoffer, der allerede forekommer i for høje koncentrationer i vandområde ID#206.

Blandt de nationale specifikke stoffer, der i udkastet forudsættes at kunne anvendes blandingszoner, er barium, arsen og chrom. Det er imidlertid ikke muligt at anvende blandingszoner over for de nævnte stoffer, da de netop er national specifikke. Som nævnt ovenfor fremgår det endvidere af Miljøstyrelsen notat af 2. maj 2025, at der allerede er for høje koncentrationer af arsen og chrom i vandområde ID#206. Anvendelsen af blandingszoner i forhold til de nævnte stoffer er også i denne henseende derfor udelukket.

Miljøstyrelsen kan desuden ikke udpege blandingszoner i forhold til de prioriterede stoffer, der forekommer i for høje koncentrationer i vandområde ID#206 allerede. Det er relevant i forhold til stofferne benz(a)pyren, bly, cadmium, kviksølv og nikkel.

4.3. Anvendelsen af 5%-fraktiler i fortyndingsberegninger

I udkastet øverst på side 77 oplyses der om anvendelse af FAQ 43, hvorefter den udpegede blandingszone beregnes således, at den afstand, der er fra udledningen til, hvor der ikke kan konstateres en koncentrationsstigning, baseres på anvendelse af 5%-fraktil. På side 77f anvendes 5%-fraktilen i forhold til koncentrationsstigningen som grundlag for vurdering af miljøkvalitetskravene til påvirkningen af sediment med henvisning til FAQ 51 og 43, ligesom der her henvises til koncentrationsstigning på 1 % af miljøkvalitetskravet. I bilag G under overskriften *"Fortynding i Smålandsfarvandet, åbne del"* henvises der til FAQ 67, hvor der igen anvendes en fraktil på 5 % for fortyndingsberegningen. I samme bilag G indgår der fortyndingsberegninger, hvor der er beregnet en fortynding på 588 gange i en afstand af 350 meter.

Miljø- og Fødevareklagenævnet har i den ovenfor omtalte hjemvisningsafgørelse i Skærbæksagen imidlertid fastslået følgende, som Miljøstyrelsen også må være bekendt med:

De i FAQ-vejledningen nævnte tærskelværdier på 1 % og 5 % af stoffernes relevante grænseværdier kan efter nævnets opfattelse alene betragtes som vejledende og kan ikke træde i stedet for en konkret vurdering af væsentligheden af koncentrationsstigningerne af de enkelte stoffer i sediment.

4.4. Anvendelsen af 5%-fraktiler i fortyndingsberegninger

Der mangler i udkastet til revurderingsafgørelse en konkret dokumentation for, hvordan miljøkvalitetskravene i forhold til de mange stoffer, som Miljøstyrelsen accepterer anvendelse af blandingszoner i forhold til, konkret overholdes ved blandingszonens rand. Der foreligger eksempelvis ikke et skema eller en systematisk opgørelse over, hvor mange gange de enkelte stoffer skal fortyndes for at overholde miljøkvalitetskravene.

4.5. Valg af repræsentative målepunkter

I bilag G oplyses der om valg af repræsentative målepunkter, der foretages med henvisning til FAQ 43 og figur 4.6.

Det fremgår heraf, at der er tale om begrænsede konkrete målinger, herunder at der ikke inddrages MFS i tilstandsvurderingen af marine vandområder for vandfasen, hvorfor der ikke er nogle stationer. Det oplyses endvidere, at der (kun) findes én målestation i vandområde ID#206 for vand (og biota), medens der er placeret fire stationer i vandområdet, der overvåger MFS i sediment. I bilaget oplyses der også om prøvetagningsstationer, der blev anvendt af WSP i forbindelse med en undersøgelse af marint vand. De undersøgelser har Miljøstyrelsen dog selv i udkastet karakteriseret som tvivlsomme, hvorfor styrelsen som beskrevet ovenfor har valgt at anvende nogle gennemsnitsberegninger.

Der oplyses endvidere om anvendelse af beregningsmodeller, ligesom der oplyses om, at Miljøstyrelsen i 2021 foretog prøver og analyser af havvandet fra flere stationer i Danmark, hvor målingerne vedrørte organiske stoffer i havvandet. Målingerne fra Karrebæksminde Bugt oplyses at være tættes på IWS's udledningspunkt og at være placeret i samme vandområde som udledningen fra IWS. Ingen af de netop nævnte oplysninger lever op til de krav, der stilles i vandrammedirektivets bilag V og i vandkvalitetskravdirektivets bilag I, Del B til etablering af repræsentative målepunkter og dækkende net af sådanne.

Vi skal igen herved henvise til Miljø- og Fødevareklagenævnets afgørelse i Skærbæksagen, hvor nævnet i relation til Miljøstyrelsens miljøgodkendelse af Skærbækværket fastslog:

Miljø- og Fødevareklagenævnet finder dog, at det er en forudsætning for at anvende repræsentative overvågningspunkter til at påvise, at der ikke sker yderligere forringelse, at det godtgøres, at de anvendte punkter er repræsentative for vandområdet i den konkrete sag, således at det herudfra er muligt at opnå et tilstrækkeligt præcist billede af udledningens tidsmæssige og rumlige virkninger på de pågældende kystvandes tilstand. Dette er efter nævnets vurdering ikke godtgjort i den påklagede afgørelse. Nævnet har herved lagt vægt på, at Miljøstyrelsens beregninger af koncentrationsstignin-

gerne i vand og sediment er foretaget i forhold til to overvågningsstationer henholdsvis ca. 600 m (vandfasen) og 1000 m (sedimentfasen) fra udledningspunktet, og at Miljøstyrelsen ikke har begrundet, hvorfor disse to overvågningsstationer er repræsentative for kystvandenes tilstand. Nævnet bemærker i denne forbindelse, at det ikke uden nærmere begrundelse på forhånd kan antages, at de nærmest tilgængelige eksisterende overvågningsstationer er repræsentative for kystvandenes tilstand. Nævnet bemærker desuden, at det er uden betydning, at der ifølge sagens oplysninger ikke findes andre allerede eksisterende overvågningsstationer, som er nærmere udledningspunktet. Som følge heraf finder nævnet, at den påklagede afgørelse lider af en retlig mangel, idet det ikke er godtgjort, at udledningen ikke vil medføre en forringelse af kystvandenes tilstand. På denne baggrund ophæver og hjemviser nævnet sagen til fornyet behandling.

5. Konklusion

Det er vores klare opfattelse, at revurderingen ikke opfylder kravene til en miljøretligt forsvarlig afgørelse. Det kan opsummerende fastslås, at der:

- ikke er foretaget en habitatvurdering af den samlede revurdering med de ændringer, der er foretaget i perioden efter 2008, og de ændringer, der følger med selve revurderingen,
- de relevante BAT-konklusioner ikke er respekteret, selvom de skal respekteres henholdsvis fra den 30. maj 2020 og 17. august 2022,
- ikke foreligger dokumentation for renseeffektivitet for persistente og bioakkumulerende stoffer og er foretaget en mangelfuld vurdering af konsekvenserne af den historiske forurening,
- ikke foreligger dokumentation for, at der ikke er en risiko for fortsat og forværret påvirkning af det allerede belastede vandområde ID#206, herunder er der ikke foretaget en tilstrækkelig vurdering af den samlede og kumulative belastning af vandområdet, og
- anvendelsen af blandingszoner i vandområde ID#206, der allerede er i kemisk dårlig tilstand, er ikke i overensstemmelse med vandrammedirektivets artikel 4 og vandkvalitetskravdirektivets artikel 4, ligesom det ikke er i overensstemmelse med de nævnte regler at udlægge blandingszoner for nationalt specifikke stoffer.

På den baggrund skal vi på foreningens vegne kraftigt henstille, at Miljøstyrelsen tager afgørelsesudkastet op til genovervejelse.

Hvis dette høringssvar giver anledning til bemærkninger eller spørgsmål, står vi naturligvis til rådighed.

Med venlig hilsen

Pernille Aagaard Truelsen